

Openbaringen (12)

De val van Babylon was gekomen. Haar werd vergolden zoals zij vergolden heeft (18:6). Zij dacht dat ze een koningin was die geen rouw zou kennen, maar haar ondergang was onomkeerbaar en zij die met haar hebben gehoereerd zullen over haar weklagen (18:7-9). De heiligen moesten uit haar weggaan en niet meedoen met haar zonden want anders zouden zij deel hebben aan haar plagen (18:4). Ze moesten zich in tegendeel verheugen dat God hun rechtszaak tegen haar had berecht (18:20).

Het lied op de val van Babylon (19:1-5)

Hierna hoorde Johannes als een luide stem van een grote schare in de hemel: “**Halleluja! Het heil en de heerlijkheid en de macht zijn van onze God, want waarachtig en rechtvaardig zijn zijn oordelen, want Hij heeft de grote hoer geoordeeld, die de aarde met haar hoererij verdieft, en Hij heeft het bloed zijner knechten van haar hand geeist**” 19:1-2. En ten tweede male zeiden ze “**Halleluja! En haar rook steeg op tot in alle eeuwigheden**”. De vierentwintig oudsten en de vier dieren wierpen zich neder en aanbaden God die op de troon zat en zij zeiden: Amen Halleluja! En een stem ging uit van de troon die zei: Loof onze God, al zijn knechten die Hem vreest, kleinen en groten!

Nadat Johannes zag hoe een oordeel over Babylon werd geveld (17) en nadat hem werd getoond hoe Babylon zou vallen (18), hoort hij nu een stem van blijdschap in de hemel. De grote schare spreekt over Gods redding, grootsheid en sterkte. In 18:20 werd de hemel geboden om vrolijk te zijn over de val van de hoer Babylon. Nu zien we de hemel uiting geven van Gods weldaden en hoe deze weldaden blijdschap bewerken in hun harten. Het was de roep van hen die onder het altaar waren wanneer God hun bloed zou wreken aan hen die op de aarde wonen (6:10-11). God deed het.

In 5:8 lazen we over het reukwerk van de heiligen en in 8:4 zagen we dat dit reukwerk voor Gods aangezicht opsteeg. Nu is het de rook van Babylon dat in alle eeuwigheden opstijgt. Haar val was onomkeerbaar! Zij die God vrezen, zullen Hem loven! De grote schare in de hemel loofde God, de vierentwintig oudsten en de vier dieren loven God! Een stem uit de hemel zegt: Loof God!

De bruiloft van het Lam en het Woord Gods (19:6-16)

Johannes hoorde een stem als van een grote schare, en van grote wateren en van zware donderslagen zeggen: “**Halleluja! Want de Here, onze God, de Almachtige, heeft het koningschap aanvaard. Laten wij blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft des Lams is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt; en haar is gegeven zich met blinkend en smetteloos fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de rechtvaardige daden der heiligen**” Openbaring 19:6-8. En hij zeide tot Johannes: schrijf, zalig zij die genodigd zijn tot het bruiloftsmaal van het Lam. En hij zei: dit zijn de waarachtige woorden van God. En Johannes wierp zich neder om hem te aanbidden maar de engel zeide tot hem: doe dit niet! Ik ben een mededienstknecht van u en uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben: aanbid God! Want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie.

*Met een overweldigende stem wordt God's Almacht en Heerschappij geprezen. De Statenvertaling zegt: “**Halleluja, want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst**” 19:6b. De woorden van 11:15 worden hier nogmaals bevestigd. Het koningschap over deze wereld is aan de Here en niemand anders (vgl Hebreëen 2:5-9). Op het moment dat Babylon oppermachtig was, leek het er misschien op dat God er niets aan kon doen. Toch had God de toestand te allen tijde onder controle. Telkens wanneer God Zijn oordeel uitvoert laat Hij Zijn Koningschap en Almacht zien.*

Het volk van God wordt uitgenodigd om deel te hebben aan de bruiloft waarvoor zij zichzelf als de bruid moet klaarmaken. Ze moet zich dan, net als het de gewoonte was in de eerste eeuw, kleden met fijne kledij. Maar het beeld van blinkend en smetteloos fijn linnen staat voor de rechtvaardige daden van de heiligen. Het zijn de keuzes van de heiligen om niet mee te doen met de goddeloosheid en om in de plaats daarvan lijdzaam de wil van God te volbrengen.

In het Nieuwe Testament wordt de gemeente voorgesteld als een maagd die voor Christus wordt gepresenteerd (2 Korintiërs 11:2). De relatie tussen Christus en de gemeente wordt dus vergeleken met die van een man en zijn vrouw (Efeziërs 5:22-33). Jeremia spreekt over de liefde die Israel voor God had in haar bruidstijd, hoe zij Hem gevolgd was als een bruid (Jeremia 2:2,33). De relatie tussen God en Israel wordt vaak omschreven als een huwelijk (Jesaja 50:1; 54:4-7; Ezechiël 16; Johannes 3:29). Christus heeft de bruidsschat voor de gemeente betaald (Efeziërs 5:25; Handelingen 20:28). De bruiloft zelf zal worden voltrokken wanneer het laatste oordeel zal plaatsvinden (Openbaring 21:9). Voordat een Joods huwelijk werd voltrokken, was er eerst een periode van ondertrouw (verloving). Er was een belofte van huwelijk waarin men eigenlijk al als man en vrouw werd beschouwd, net zoals Jozef en Maria ondertrouwd waren nog voordat ze gehuwd waren (Matteus 1:18-20). Zo maakt de gemeente zich klaar voor de bruiloft van het

Lam. Zij is de vrouw. En doordat zij heeft overwonnen in het verhaal van Openbaringen, wordt haar een blinkend smetteloos fijn gewaad gegeven. Het gaat er zich dus niet om hoeveel je zegt te geloven, maar om hoe je je geloof omzet in daden.

De parabel van de koninklijke bruiloftsmaal (Matteus 22:1-14) en de wijze en de dwaze maagden (Matteus 25:1-13) geven ons een inzicht in de gebruiken van het huwelijk ten tijde van het Nieuwe Testament. Zalig zijn zij die genodigd zijn om te komen eten aan het bruiloftsmaal van het Lam !!!

Wanneer Johannes deze dingen ziet, is hij zo onder de indruk dat hij de engel begint te aanbidden. Maar de engel, net als Petrus bij Cornelius, zegt hem om dat niet te doen (Handelingen 10:25-26). Alleen God en het Lam komen de aanbedding toe (Openbaring 5:8-14; 22:8; Matteus 4:10; Johannes 9:35-38). Boodschappers van Jezus zoals deze engel mogen niet worden aanbeden. Het gaat immers om Jezus en Zijn getuigenis (Openbaring 1:1-3). Een goede prediking wordt niet bepaald door de spreker, maar door wat er gesproken wordt.

En Johannes zag de hemel geopend, en zie, een wit paard en Hij die daarop zat, wordt Getrouw en Waarachtig genoemd. En Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. Zijn ogen waren een vuurvlam en op zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een naam die niemand weet dan Hijzelf. Hij was bekleed met een kleed dat in bloed geverfd was, en zijn naam is genoemd: het Woord van God. En de heerscharen in de hemel volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. En uit Zijn mond komt een scherp zwaard om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treed de persbak van de wijn der gramschap van de toorn van God de Almachtige. En Hij heeft op Zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren.

Jezus zit op een wit paard. Hij is Trouw en Bestaande. Hij is een rechtvaardige rechter en voert oorlog tegen allen die Hem trachten te weerstaan in Zijn Heerschappij. Johannes zegt in zijn evangelie over Jezus *“In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. ... Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid”* Johannes 1:1,14. Eens stond er een doornenkroon op Zijn hoofd en werd Zijn koningschap in vraag gesteld (Johannes 18:33-37; 19:2), maar nu draagt Hij vele kronen. Hij wordt gevolgd door een leger in de hemel en uit Zijn mond komt een scherp zwaard des oordeels (Hebreeën 4:12-13; Openbaring 1:16; 2:12; Johannes 12:48; 2 Tessalonissenzen 1:8-9). Hij is het die de persbak van Gods toorn treedt. Hij heeft de naam Koning der koningen en Here der heren (vgl Efeziërs 1:20-23). Voor de Zijnen is Jezus een barmhartige en liefdevolle Heiland, maar voor de opstandigen is diezelfde Jezus een sterke meedogenloze wreker van het kwade. Wat een groot contrast met de Jezus waarbij niets of niemand iets verkeerd kan doen, zoals Hij vandaag wordt gepredikt!

Het beest en zijn profeet overwonnen (19:17-21)

En Johannes zag een engel staan op de zon en hij riep met luide stem en zei tot alle vogels die in het midden van de hemel vlogen: **“Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd Gods, om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen en slaven, kleinen en groten”** 19:17-19. En Johannes zag het beest en de koningen van de aarde en hun legerscharen verzameld om oorlog te voeren tegen Hem die op het paard zat en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen had gedaan, waardoor hij hen verleidde die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die brandt van zwavel. En de overigen werden gedood met het zwaard dat kwam uit de mond van Hem die op het paard zat en al de vogels werden verzadigd van hun vlees.

Hoewel de hoer is geoordeeld en overwonnen, blijven er nog twee vijanden van God over. Het beest en zijn valse profeet. Een engel roept de vogels uit de hemel om te komen eten voor de grote maaltijd van God. Allen die zich tegen Hem hebben verzet, zullen nu hun loon ontvangen. Het beest en de valse profeet worden nu geoordeeld. Ze proberen nog tevergeefs oorlog te voeren tegen het Lam en Zijn leger maar worden in de poel des vuurs geworpen. Zij die hun navolgers werden gedood met het zwaard en de vogels werden verzadigd van hun vlees (vgl Jeremia 7:33; 16:4). Zowel de kleinste als de grootste vijanden van God zullen worden gestraft (Ezechiël 39:17-22). De draak en zijn bondgenoten leken onoverwinnelijk, maar dat was buiten God gerekend. God heeft zijn bondgenoten van hun kracht beroofd. De draak wist dat hij weinig tijd had om het koningschap van God en Zijn Gezalfde tegen te staan (12:10-12). Hij besloot oorlog te voeren tegen de vrouw en haar nageslacht (12:17). Hij gebruikte het beest uit de zee (13:1-10) en het beest uit de aarde (13:11-18) en het grote Babylon (17:1-6) om zijn doel te bereiken. Maar God rekende eerst af met Babylon en daarna met het beest en zijn valse profeet. Wanneer we Openbaringen bekijken vanuit de gedachte dat Babylon Rome is, het beest uit de aarde het Romeinse Rijk en de valse profeet de keizercultus, dan kunnen besluiten dat de profetische woorden van Daniël 7:23-27 zijn uitgekomen. Satan heeft geprobeerd om de gemeente uit te roeien, maar heeft gefaald in zijn voornemen.